

UDDANNELSE.

Øget uddannelse er i dag "et must". Kravet er baseret på ønsket om bedre dyrevelfærd herunder bedre rådgivning.

Fødevarestyrelsen har udfærdiget en ny bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr - også hunde.

Personer der beskæftiger sig med erhvervsmæssig handel med dyr skal gennemgå en uddannelse på niveau med en dyrepasserassistent. En 1-årig uddannelse.

Uddannelsen er tilrettelagt i moduler med op til 20 ugers varighed.

For ældre dyrehandlere med egen forretning kan det give store problemer.

Selv om nogle dyrehandlere vil få godskrevet en del af undervisningen, vil der også være nogle, for hvem det kan blive en økonomisk katastrofe. Også nogle af de virkelig seriøse dyrehandlere.

At være fraværende i ugevis fra en mindre ofte énmandsdrevet forretning er næsten en umulighed. For unge mennesker der skal i gang med en uddannelse er det vel muligt at opfylde kravene om ugelange kurser.

Enhver dyrehandler bør allerede nu søge kontakt til et godkendelsessted. En repræsentant herfra vil, som jeg har hørt det, så aflægge et besøg for at bedømme dyrehandlerens viden og evt. yderligere behov for viden.

Det må stilles som et krav at dyrehandlere har adgang til skriftligt undervisningsmateriale.

Ellers er forberedelse umulig.

Jeg mener ikke, at det faglige indhold i uddannelsen vil volde de store problemer for garvede dyrehandlere. Problemet for de etablerede dyrehandlere ligger i kravene til fravær for egen regning.

Der burde være en mulighed for en overgangsordning, hvor selvstændige erfarne dyrehandlere på lige fod med medlemmerne i den politisk stærke velorganiserede klub DKK bliver tilbudt kursusforløbet på weekendkurser - måske med en forlængelse af kursusperioden på 1 år.

Der burde tillige være en differentiering i uddannelse. Der findes jo dyrehandlere som f.eks. kun handler med fisk. For det første ved flere af dem mere end de nogensinde kan lære i et kursusforløb. For det andet ville det krævede kunne læres på en meget kortere periode end den nu foreslåede.

Når det kræves, at alle typer dyrehandlere skal tage uddannelsen, kan man undre sig over, at forhandlere af dyrefoder er undtaget. Korrekt fodring er da i høj grad et velfærdsissue - også jvf. mødet i Dyreetisk råd i 2008.

Man bliver, hvad man spiser - det gør dyrene også. P.t. kan enhver ekspedient i Bilka og andre supermarkeder frit rådgive rigtigt/forkert om fiskefoder, fuglefoder, tilskud, gnaverfoder, hundefoder og kattefoder. 60% af danske hunde lider af

overvægt - det er dog et væsentligt velfærdsproblem. Der bør uanset supermarkedernes politiske/økonomiske styrke også stilles uddannelseskrav til dem hvis man vægter dyrevelfærd.

Jeg ved, at de store supermarkeder var med i det oprindelige krav om uddannelse. Hvordan de slap ud, og hvorfor de er undtaget, kan man jo kun gisne om. Jeg kunne godt tænke mig at høre den professionelle begrundelse.

For mig ser det ud til, at dyrehandlerne har haft alt for lidt indflydelse på deres uddannelsesskema. Dette modsat f.eks. Dansk Kennelklub - en stærk politisk organisation. Der stilles krav om uddannelse ved erhvervsmæssig handel med hunde såvel som til dyrehandlere, men der er en afgørende forskel i tidsplanen for de 2 grupper.

DKK har været så stærk en politisk organisation, at de f.eks. har fået gennemtruffet placeringen af undervisningsperioderne. DKK kan stort set klare uddannelsen med weekendkurser uden spildtid væk fra "forretningen.

Dyrehandlere skal på ugelange sammenhængende kurser.

Man kunne efter min bedste overbevisning have gjort planlagt på samme måde for dyrehandlerne for at undgå tab af daglig omsætning.

Gigantforretningerne skal nok klare sig, men de små - nej.

Dyrehandlerne belastes økonomisk ved kravene til uddannelse, mens de professionelle amatører og andre slipper. Det er ikke fair.

Det er en meget alvorlig sag at ramme folk på deres levebrød - og det vil det gøre, med mindre der udfærdiges rimelige overgangsordninger for de allerede etablerede dyrehandlere.

Måske i virkeligheden også til private storavlere af dyr uanset race jvf. den manglende definition på erhvervsmæssig handel med dyr?

Under alle omstændigheder er kravene til øget uddannelse velkomment - man kunne bare ønske sig en bedre koordinering mellem dyrehandlernes dagligdag og uddannelsens placering og en nøjagtig definition på kravene.

Usikkerhed præger dyrehandlerne. Det fortjener de ikke.